

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci žalobce **J. S., nar. x.**, bytem x, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 02. 05. 2016, č. j. OSZ-43629-97/M-Ří-2016,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou osobně u zdejšího soudu dne 07. 07. 2016 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 02. 05. 2016, č. j. OSZ-43629-97/M-Ří-2016, (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný v pozici orgánu sociálního zabezpečení zamítl námitky žalobce proti svému rozhodnutí ze dne 04. 03. 2016, č. j. OSZ-43629-96/D-Ro-2016, kterým žalobci od 01. 01. 2016 zvýšil starobní důchod na celkovou výši 13.840,- Kč měsíčně.

V podané žalobě nicméně žalobce nebrojí proti tomu, že mu nebyl důchod zvýšen v souladu se zákonem. Tvrdí jen rozdílné zacházení při přiznávání výsluhového příspěvku žalovaným (které bez dalšího vydává rozhodnutí) a Ministerstvem obrany (které toto zvýšení oznamuje) a z tohoto rozdílného zacházení dovozuje, že organizace a provádění sociálního zabezpečení u žalovaného je v rozporu s právními předpisy o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, resp. o důchodovém pojištění. V návaznosti na tuto úvahu pak soud žádá, aby určil, u které instituce žalovaného je pojištěn z důchodového pojištění, a snaží se z argumentace napadeného rozhodnutí dovodit, že u žalovaného není zřejmé, jaká jeho složka vykonává činnost orgánu sociálního zabezpečení. V této souvislosti pak má pochyby, zda se nejedná o nicotné rozhodnutí.

Soud se v první řadě zabýval přípustností napadené žaloby a dospěl k závěru, že žalobu je na místě odmítnout.

Podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl návrh podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Jak vyplývá z ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. žalobou proti rozhodnutí správního orgánu lze napadnout jen taková rozhodnutí, která se přímo dotýkají veřejných subjektivních práv žalobce, resp. která jinak přímo zasahují jeho právní sféru (blíže viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, publikované pod č. 906/2006 Sb. NSS). Takové dotčení právní sféry přitom musí žalobce plausibilně tvrdit. Bude-li však již z obsahu samotných tvrzení žalobce patrné, že i kdyby byla pravdivá, nemůže být žalobce (zejména pro povahu věci nebo jinou zcela zjevnou skutečnost) ve své právní sféře rozhodnutím dotčen, je na místě odmítnout návrh jako nepřipustný podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Tvrzená pochybení žalované by nemohla vést ke zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu nedostatku subjektivního dotčení žalobce (srov. obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 Ans 17/2012-33). Soud totiž nepřezkoumává správní rozhodnutí v mezích žalobních bodů samoučelně, nýbrž činí tak s cílem poskytnout ochranu veřejným subjektivním právům (§ 2 s. ř. s.). Domáhat se zrušení rozhodnutí proto může v zásadě jen ten, kdo tvrdí, že jím byl na těchto právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých procesních práv (srov. § 65 odst. 1 s. ř. s.). Nemůže-li být žalobce ve své hmotněprávní sféře konkrétní vadou rozhodnutí vůbec zkrácen, nemůže se z takového důvodu zrušení rozhodnutí dovolávat.

V tomto případě však žalobci prvotní rozhodnutí potvrzené napadeným rozhodnutím přiznávalo zvýšení důchodu, jednalo se tedy o rozhodnutí v jeho prospěch. Žalobce přitom netvrdí nesprávnou (nižší) výši přiznaného navýšení, brojí pouze proti údajným nedostatkům v organizačním uspořádání žalovaného, aniž by však z nich dovozoval jakýkoliv dopad na výrok napadeného rozhodnutí a jeho předcházejícího rozhodnutí o zvýšení důchodu. Ani v souvislosti se zmiňovanou nicotností netvrdí, že by rozhodnutí měl vydávat někdo jiný než žalovaný, brojí jen proti jeho vnitřní struktuře. Tvrzení žalobce tedy vylučují, že by napadeným rozhodnutím byl dotčen ve své právní sféře, a proto je namístež žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Jen pro úplnost pak soud podotýká, že argumentace odlišností postupů při zvyšování výsluhových příspěvků je zcela irelevantní pro rozhodování o zvýšení důchodu, neboť výsluhové příspěvky podle jednotlivých zvláštních právních předpisů nejsou dávkami důchodového zabezpečení. Je také třeba připomenout, že v organizaci žalovaného na úseku sociálního zabezpečení neshledal závady ani Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 02. 2016, č. j. 6 As 122/2015-28 (dostupném na www.nssoud.cz; tam projednaná žaloba se přitom týkala rozhodnutí, jež mohla podle tvrzení žalobce zasahovat do jeho právní sféry, neboť namítal nezákonnost přiznání výsluhového příspěvku v nižší výši způsobené jeho předchozím zdaněním).

Druhým výrokem tohoto usnesení bylo rozhodnuto o nákladech řízení, a to v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení

rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 01. srpna 2016

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
samosoudce

Za správnost:
Božena Kouřimová